

Jak byste charakterizovala vaše nové album?

EP Shattered Wings představuje naši aktuální tvorbu a prezentuje především náš hudební posun od minulého EP Lullaby. Jedním z nejdůležitějších a nejvíc hmatatelných aspektů desky je výměna postu bubeníka. Poprvé se s námi na oficiální nahrávce představuje Standa Pliska, jehož styl hry nám dodal novou svěží tvář.

Která skladba je nejvýraznější?

To je samozřejmě hodně individuální otázka. Možná je to právě opening song Summer, který je hodně dravý. Každá skladba je však něčím charakteristická a výrazná. Troufám si odhadovat, že mezi nejoblíbenější se zařadí novinka Two Sides, na kterou budeme točit videoklip.

CD dostalo název Shattered wings. Proč?

Ačkoli se naše hudba neustále vyvíjí a mění, má odjakživa jednoho společného jmenovatele a tím je její atmosférickost. Jakási pohádková tajuplnost je rovněž charakteristická i pro poslední EP, které na nás působí unášivým dojmem - křídla (wings). Zároveň však vnímáme svět i s jeho chybami a nedostatky, proto spojitost se slovem shattered - zničený až rozdrcený.

Jedná se o vaši v pořadí čtvrtou krátkohrající desku. Nakolik se liší od předešlých alb?

Jak už jsem zmínila v úvodu, nejsilnější změnou, kterou můžete při poslechu pocítit, je výrazná rytmika díky charakteristické hře našeho nového bubeníka. Obecně se dá říct, že narozdíl od předchozích EP je Shattered Wings poněkud tvrdší a rozhodně komplikovanější. Samozřejmě nesmím opomenout zmínit i zvuk, který se od minulé desky rovněž hodně posunul díky neskutečnému sluchu a šikovných rukou zvukového mága Stani Valáška ze studia Šopa.

Kde berete inspiraci k tvorbě nových songů?

Řekla bych, že jako většina umělců. V každodenním životě, ve vztazích, rozhodně nás ovlivňují i lidé, které poznáváme, různá místa a samozřejmě i hudba, kterou posloucháme. Prostě život jako takový je nevyčerpatelná studnice inspirace a témat.

Dá se říct, že ve vaší hudbě je nějaký odkaz na místo, kde jste vyrůstali?

To určite ne. Jednak se nezabýváme folklorem.) a druhak naše hudba vychází z nás. Je jedno kde jsme vyrůstali, každý z nás navíc vyrůstal v jiné části republiky. Kdyby byl v naší hudbě odkaz na nějaká místa z našeho dospívání, zřejmě by se naše hudba nepovažovala za světovou.

Styl, k němuž se hlásíte, proslavili Evanescence. To by se dalo přeložit jako nestálost, pomíjivost. Platí o vaší skupině, že je nestálá či pomíjivá?

S první části otázky si dovolím značně nesouhlasit. My nemáme hudebně s kapelou Evanescence vůbec nic společného, jediná spojitost je žena za mikrofonom. Máme problém žánrově se zaškatulkovat, protože hudba, kterou hrajeme, je velice těžce zařaditelná. Co se pomíjivosti týče, řekla bych, že není zcela běžné založit kapelu, ve které zůstáváte sedmým rokem. Takže z tohoto hlediska je Final Fiction velice pevné seskupení. Samozřejmě proběhlo několik personálních změn, ale tak už to prostě chodí.

Pravidelně se účastníte největších tuzemských festivalů. Co vás čeká v letošním roce?

Velkých událostí je hned několik. Především nás čeká finále Battle of the Bands v pražském Hard Rock Café a od dubna jedeme společně s kapelou Crash Road a dalšími hosty tour Schizofrenie. Samozřejmě nás čeká vydání EP Shattered Wings a natáčení videoklipu na singl Two Sides. Seznam veškerých koncertů najdete na finalfiction.cz.

Představíte se i v Břeclavi?

Břeclav zatím neplánujeme, protože klubová scéna zde není úplně ideální a my chceme nabídnout svým fanouškům v každém městě stejně kvalitní show. Uvidíme do budoucna.